

27 de setembre de 2023. Església del Sagrat Cor. Barcelona
Eucaristia d'inici de curs a la Plataforma Apostòlica de Catalunya
Homilia

Is 58, 6-10: “no els defugis, que son germans teus”
Salm 147: Ell guareix els cors desfets, ell embena les ferides”
Lc 4, 16-22a: “a portar la bona nova als pobres”

Aquest vespre ens apleguem un any més per iniciar el curs com a Jesuïtes Catalunya. Som aquí amics, familiars, treballadors, voluntaris, antics alumnes... persones vinculades a les escoles, universitats, centres socials, esplais, parròquies, comunitats cristianes, fundacions i institucions ben variades... És un goig formar part d'una família extensa i diversa, una diversitat que ens enriqueix.

Sempre és motiu d'alegria retrobar-nos, celebrar i agrair. Ho fem en el marc de l'eucaristia, el record de la vida de Jesús i avui amb les lectures del dia de festa del nostre sant patró, Pere Claver, de Verdú, l'únic sant jesuïta català.

El profeta Isaïes ens convidava a veure, mirar i atendre al nostre germà i germana en necessitat. El Salm que hem proclamat ens mostra un Déu proper, que guareix els cors desfets (qui no té alguna vegada el cor una mica desfet, a pedaços,...?). I en l'evangeli de Lluc, Jesús comença el que anomenem els seus anys de vida pública, després d'anys de vida callada, quotidiana, en una trobada religiosa parlant de Déu d'una manera nova, sorprenent... posant al centre els pobres, els captius, els cecs, els oprimits...

Pere Claver, el fill de Verdú, fou un gran missioner i defensor incansable dels drets de les poblacions negres esclavitzades a l'Amèrica del segle XVII. Anys abans d'embarcar-se cap a Amèrica, aquí a la ciutat de Barcelona, el jove estudiant Pere va ser testimoni dels vaixells negrers i de l'inhumà tràfic de persones; va sentir ja llavors la crida a seguir a Jesús posant-se del costat dels més exclosos, entrant a la Companyia de Jesús. Quants cops deuria Pere Claver meditar aquest fragment de l'evangeli que hem escoltat avui en què Jesús mostra un rostre nou de Déu? Un cop a Cartagena d'Índies, mentre en aquell llunyà segle XVII encara alguns discutien si els esclaus negres tenien ànima o no, ell s'esmerçava nit i dia a acollir-los amb la màxima tendresa i dedicació de les que era capaç. En Pere Claver, qui recordem, és la icona de l'apertura, l'acollida, l'hospitalitat i l'entrega als més desfavorits viscuda sense reserves.

Avui, en un context global marcat per grans injustícies, cops d'estat, guerres, unes desigualtats escandaloses, molta confusió, perplexitat i també per un context local i particular a les nostres comunitats i institucions que ens ha colpejar fort, potser ens és fàcil desanimar-nos, sentir-nos desorientats, o fins i tot deixar-nos dur per la crispació i una certa, permeteu-me l'expressió, *emprenyamenta*.

*27 de setembre de 2023. Església del Sagrat Cor. Barcelona
Eucaristia d'inici de curs a la Plataforma Apostòlica de Catalunya
Homilia*

Les lectures que hem escoltat, però, son molt clares, no hi ha cap dubte. Quan ens decidim a posar els pobres, els exclosos, les víctimes,... al centre de les nostres vides, personalment i com a institucions, llavors, com diu Isaïes, la nostra llum brilla, podem esdevenir llum, presència amable, magnànima, consoladora, i fins i tot transformadora.

En començar el curs ens cal renovar, un any més, la nostra creativitat, la nostra audàcia, la nostra passió, no pas ignorant les dificultats i reptes, si no acollint amb humilitat els nostres propis límits i errors, la nostra fragilitat i vulnerabilitat, sabent però que Déu hi és, que vivim sostinguts per Déu. El Misteri de la vida no s'esgota en allò que toquem, veiem i nosaltres fem. Cada gest, cada paraula, cada acció pot esdevenir font de novetat si és feta des de l'amor i l'entrega total.

Potser us sonarà a poca cosa, però estic convençut que hem de poder cuidar la qualitat de la nostra presència allà on som. Hem d'esdevenir mestres de l'escolta pacient. Hem de passar de la dispersió a la dedicació. Hem de recuperar la capacitat d'atenció. Hem de poder estar, viure i gaudir del quotidià, d'allò que portem entre mans dia rere dia, des de la certesa que efectivament estem ajudant a fer un món millor, un món com Déu el somia. L'educador de primària que prepara amb cura la classe, la cuinera del centre d'espiritualitat, el docent que dona classe a la universitat, el voluntari d'alfabetització de castellà per immigrants, la persona encarregada de la gestió d'uns edificis que necessiten manteniment, l'acompanyant d'Exercicis Espirituals que ajuda a fer camí, la família que acull un refugiat a casa seva, el company jesuïta ja gran que prega des de la infermeria, l'educador social que acompanya el sense sostre, la catequista que parla amb passió de Jesús els infants, l'antic alumne que mira d'avivar el compromís, el monitor que prepara una excursió pels joves,... tots, tots, tots estem ajudant a gestar el Regne de Déu.

I encara més bona notícia. Tot això no ho fem sols. Ho fem acompanyats. Com Sant Ignasi de Loiola, que si no s'hagués trobat a París amb Francesc Xavier, amb Pere Fabre, si no hagués conegut a Isabel Roser o a Inés Pascual aquí a Barcelona, i tants d'altres companys, companyes i col·laboradores al llarg de la seva vida, ni tu ni jo no seríem aquí avui. Justament el mateix dia, avui 27 de setembre, que recordem que en el llunyà 1540 es va aprovar (i per tant fundar) la Companyia de Jesús. Som, per tant, comunitat, som família. Estem aquí una representació de les persones que fan possible que al nostre país, Catalunya, les institucions jesuïtes siguin bona notícia pels infants, joves, adults, famílies, persones grans,... als diversos llocs on som presents. Per això un dels lemes que ens fa bé recordar-nos com a Jesuïtes Catalunya és que volem anar esdevenint una comunitat de comunitats. Posant al centre, com Jesús feu, els més desfavorits, les víctimes, els més vulnerabilitzats i ignorats. Quin goig poder fer aquest camí, complex, difícil però apassionant, plegats. I una comunitat que no s'esgota aquí, a la nostra

*27 de setembre de 2023. Església del Sagrat Cor. Barcelona
Eucaristia d'inici de curs a la Plataforma Apostòlica de Catalunya
Homilia*

estimada terra, sinó que s'expandeix (a la província d'Espanya, i al món sencer). Recordem que la Companyia de Jesús és a molts països i en realitats ben diverses. Amb ells i elles també fem camí.

Demaneu doncs que Sant Ignasi de Loiola i Sant Pere Claver ens mostrin com avivar la nostra passió per Déu seguint el camí de la humilitat i el camí de la pobresa voluntària. Que puguem joiosament gastar la nostra vida, a l'estil de Jesús de Natzaret, defensant les persones més vulnerabilitzades, tot fent possible un món més humà i humanitzat. I que ho fem en comunitat, trobant noves maneres, audaces i creatives de fer-ho junts.

Acabo. Com sabeu avui també volem agrair el servei de l'Enric Puiggròs, ara provincial, com a anterior delegat, l'Enric Puig com a vice-superior d'aquesta casa i marcar l'inici de l'Alexis Bueno i el meu inici com a delegat. Això ho farem ja cap al final de la celebració, ara hem demanat algunes persones que representen els diversos sectors que ens ajudin amb les pregàries.

Pau Vidal Sas, SJ
Delegat dels Jesuïtes a Catalunya